غم هم په نڅا سو!

(ټولنيزي ناخوالي د طنز په ژبه)

Ketabton.com

ليکوال: سعدالله کاکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کـــتاب نـــوم:	غـــــم هـــــم پـــه نـځـــــا ســـو
لیـــکـــــوال:	ســـعدالله (کـــاکـــړ)
د خپـــرېدو نېټه:	عقرب ۱۴۰۱ هجري شمسي کال
کمپوز او ډیـزاین:	محـــمد ادریـــس (ثمـــین)
تصـــحیـــــح:	مسعـــود (ریښتیـــن)
د پښـــتې انځور:	میـــــنه وال بـــــاچـــــا

یادونه!

له ډېر ګران ورور محمد ادریس ثمین څخه نړۍ مننه چې (غم هم په نڅا سو) ته يې کتابي بڼه ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال لنډه پېژندنه:

ښاغلی سعدالله کاکړ د عبدالله زوی په ۱۳۷۱ هجري لمریز کال د کندهار ولایت په ۹ نهمه ناحیه کي د نورزو جامعې په کلي کي دې نړۍ ته سترګي غړولي دي.

د ښاغلي کاکړ پلرنی ټاټوبی د زابل ولایت شهرصفا ولسوالي ده.

کاکړ خپل لومړنی اسلامي زده کړي د خپل مسجد له ملا امام څخه او عصري زده کړي يې د کندهار ولایت په بولدک ولسوالۍ کي د غازي عبدالله خان اځکزي په عالي لیسه کښې تر پنځم ټولګي پورې کړي دي، چې له بده مرغه يې د اقتصادي مشکلاتو له خاطره ونه توانیدی چې خپلې زده کړې سر ته ورسوي، نو ځکه يې شخصي کار ته اوړه ورکړه.

خو د ښاغلي کاکړ وطني او ملي ژوندی احساس دی، چې د قلم څوکه يې د ژوند د هرې ستونزې هیڅ صندان ورماته نه کړه، ده د خپل قلم څوکه روانه وساتل او د پښتو ادب یو ادبي ژانر طنز لیکلو ته يې اوړه ورکړه، چې په دې سره يې د افغانانو پر شوندو موسکا راوستلې او ترځنګ يې د ټولنې ستونزې په طنزیه شکل سره بیانوي، چې د خلکو په زړونو کي د ځانګړې مینې او محبوبیت څخه برخمن سوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

خندا کي ژوند دئ!

انسان یو ټولنیز مخلوق دئ، د کایناتو څښتن په خورا ښایسته داخلي او ظاهري شکل جوړ کړی دئ، د ځان ساتنه ئې پر لازمه کړې ده، نو ځکه انسان ښه ډېر د ځان لپاره کار کوي، خو بدبختي داده، چې انسان د ځان ساتني مفهوم غلط کړی، ټول ژوند ئې یوازي پر کار او ستړیا درولی دئ. دې ته ئې فکر نه دی کړی، چې خوښي او خوشحالي له کومه کیږي، د خندا قیمت څونده دئ او د ژوند په سختو او لوړو و ژورو کي څنګه خپل مخ په خندا ښایسته کړو.

انساني بدن او روان هیڅکله ددې توانایي نه لري چې ټول وخت دي کار وکړي، د هغه لپاره خندا او تفریح د موټر د تیلو په څېر کار کوي. نو ځکه خو باید و دې ته ښه پوره پام وکړو. نور و خندوو، ځان خوښ کړو او د ژوند پر هره لحظه خوند واخلوو، د ژوند کارونه په ګړندي کړو او د پیکه ژوند په رنګین کړو.

د تفریح کول، خندل او ځان خوښ ساتل فطري ده. خو دا خوښي او خندا باید دونده نه وي، چې له موږ څخه دین او الله له یاده وساتي. د کتاب و منځ پانګي ته په کتلو ښه سم ښکاري، چې موخه ئې یوازي د تشویشونو له منځه وړل، د خپګان ختمول او ستا پر مخ یو نرۍ مسکا غوړول دي.

دا اوس چې تا و کوم کتاب ته سترګي شخي نیولي دي دا د همدې لپاره دئ، تر څو په خپل کار کي ستړی سې نو یو څو شیبې دي په خوشحاله کړې، که په درس ویلو اخته یې نو یو څو دقیقې د فکر بدلولو لپاره کتاب خلاص کړې، و مجلسونو ته تر تګ مخکي ئې ولولې او بیا په خپل خواږه انداز د مجلس ګډونوال په وخندوې، په کتاب کي را غونډې سوي ټوکي ټکالي، طنزونه او د خندا په نیت راټول سوي حقیقتونه ښه ولولې او د کورنۍ له غړو سره ئې شریکي کړې.

که په لنډ ډول ووایم، نو راځه چې خپل فکر خرابونکي فکرونه، مایوسه کونکي خیالات، مغز خرابونکي لویي او کوچنۍ خبري په ښه خندونکو خبرو له دماغ څخه و باسو، مخه ښه ورسره ووایو او خپل دا تروش و تریو تندیان په دې کتاب ښایسته کړو.

علی الله متوکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال خبري

طنز د پښتو ادب يوه مهمه برخه ده.

عموماً طنز دوه قسمه خلګ ليکي، يو هغه خلګ چې په ډيره خوشحاله ټولنه کي وی يعني ډير خوشحاله ژوند ولري، يو هغه خلګ دي چې په ډېره غمجنه ټولنه کي وي او ژوند يې د کړاوونو ډک وي.

بدبختانه زه هم د يو داسي هيواد اوسېدونکی يم چې له تېري نيمي پېړۍ څخه د پرديو د جګړې ډګر پاته سوی دی. نو ما هم د هيوادوالو د دربدريو او ځينو ټولنيزو خرابو کړنو او بدو رواجونو په خاطر طنز ته مخه کړه. چې هم د طنز د لاري خلګو ته يو اصلاحي پيغام ورکړم او هم غمجن هيوادوال په خپلو ليکنو خوشحال وساتم، د دې سره په څنګ کي مي خاص هدف پښتو ژبې او ادب ته خدمت کول دي.

څرنګه چې نړۍ اوس د بېلابېلو انټرنيټي پوستغالو په مټ د يوې کورنۍ حيثيت لري، نو ما هم اول خپلي طنزي ليکني د فېسبوک له لاري را پيل کړې.

چې د ډېرو ملګرو او هيوادوالو د خوښي وړ وګرځېدې. ډېرو ملګرو تشويق کړم چې لا بايد د پښتو ادب دې برخي ته کار وکړم. مګر ځيني خلګ داسي هم وه چې له مايوسۍ او توهين پرته يې بل څه را نه کړل.

ما هم خپل لستوڼي را ونغاړل او په دې برخه کي مي لا فعاليت زيات کړئ، چې د همفکره ملګرو په غوښتنه مي خپلي ليکني د يو کتاب په شکل را غونډي کړې او ستاسو تر لاسونو مي د کتاب په شکل در ورسولې.

انسان حتماً له اشتباه خالي نه دی، ما تر خپله وسه ډېر کوښښ کړی چې غلطۍ اصلاح کړم، مګر که چيرې کوم ځای پاته وه نو زما يې غاړې خلاصي تاسي به يې راته په ګوته کوئ.

او په پای کي د هغو ټولو ملګرو څخه ځانګړې مننه کوم، چې د کتاب په ليکنه او کمپوز کښې يې مرسته راسره کړې ده.

دا يې تاسو او دا يې کتاب!

سعـــدالله (کاکـــــړ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خواهشاتو غلامان

زه وو پيرک د عطرو دوکان ته ورغلو، پيرک ته وام دغه عطر رانيسه چې استعمال يې کړي دا انجوني وو هلکوان به داسي درپسي ليونې وي .واي د مور شيدې ما هم دغسي شی غوښتی.

مابنام راغلی خوله يې پيخه نيولي ده واي ستا انډيوالي د خره سپرلي ده، چې د هر چا بغل ته به ورغلم هغه به ول ولاړ سه رزيله په د ا مردار مخ د پلار مرګ دي راپياد کړی، د مړو عطر وه.

د ماشومانو سره بي ادبي

پرون د جلال اکا کوټې ته ورغلي وو، کوچني لمسي يې خشنګي کوله جلال اکا ورته وای ستا د هغه څه وو څه، چې ته په نازيږې، جلال ورته وای ته په چا نازيږې؟

هلک هم ډير حاضرجوابه وو ورته واي زه په تا نازيږم.

د زنانوو چمونه

پيرک واي په ټکسي کي ناست يم، يو تور لباس لرونکي نجلی هم په ټکسي کي ناسته ده راته ګوري زه هم ورته ګورم، اخير مي طاقت نه وسو سترګه مي ورته ووهله .چې سترګه مي ورته ووهل مخ يې لڅ کړی لوی ببر صوفي دی واي ولي سترګي وهي خبيثه، زه خراب درمعلوميږم.؟

واي ماول رزيله دغه ځای دي لا د خراب دی نر وو ښځه دي نه سره معلوميږي په تور دسمال کي دي سر پيچلی دی يوازي دي سترګي معلوميږي ماچې ويل انجلۍ ده.

عبادت د دنيايي کارو لپاره

پښتانه پلرونه زامنو ته داسي نه وايي چې دا لمونځ کوه، د دوزخ د اور څخه به خلاص سي؛ بلکي داسي ورته وايي چې لمونځ نه کوي ولاکه په کار وو بار کي پرمختګ وکړي، ته د بازګل زامنو ته ورسه په لمانځه ټينګ دي پيسې يې نه سره راټوليږي، تاسي د يوې روپۍ په ارمان ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرابه ټولنه

جلال اکا واي پښتانه ډير مينه ناکه خلګ دي، ورته وام هو مينه ناکه دي خو ناپوه هم دي.

واي يو مثال يې وړاندي کولای سي ورته وام بلکل.

زمور د کور سره بلوڅان دي د هغو د کور يو کوچنی مي راوګرځوی ورته وام ولي په دا کوڅه کي دا بايسکل داسي بېباکه چلوې يو چکه مي ووهی، کوچني بخښه وغوښتل : بخښه کوه ماما مور باندي ملامت يو.

ماول اوس ورته ګوره د سيدنبي کاکو زوی مي راوګرځوی يوه چکه مي ووهی ماول ولي دا بايسکل په کوڅه کي داسي بېباکه چلوي، وايې :خود يې چلوم ته وا ستا د پلار کوڅه ده خپل بايسکل مي دي ته وده زما اکا ته ووايم هغه قومندان دي ولاکه دی يوه خوا د پريږدي، ته يي پر کوچنيانو زده کوي رزيله.

جلال اکا ته وام څنګه سو واي بلکل پښتانه په اوس دور کي ترټولو پاته او بي تعليمه خلګ دي.

پر ښځو تهمت لګول

زه وو پيرک په کوټه کي ناست يو، د جلال اکا رنګ ژړ دی راغلي طبيعت يې خراب دی، کښينستی شنه نصوار يې په پزه وکړه.

فکر مي وکړ چې ماينې يو دوه جاروګان وهلي دی.

ويل يې ياره ښځه ډير رزيل ذات دی.

پيرک ورته ويل بلکل ته هم رزيل يي او د رزيلي ښځي زوي يې، جلال اکا وخښميدی ويل يي چپ سه مردارخوره په دا مرداره خوله زما د مور نوم مه اخله هغه ملايکه ده، پيرک ورته ويل دا زه نه وايم ته وايي تا د ښځو ذات ياد کړی ستا مور هم ښځه ده.

ويل يې يو بد راڅخه وسوه بالا مي پريږده پيرکه .

خبره مي دا کوله ښځه عاجزه ده يو وو نيمی د جارو واری کوي بيا نو ناپوه نارينه ټولو ته په يوه سترګه ګوري.

بي پروا خلګ

پيرک واي فلمونه مي کتل، شاته مي هنداره وه فکر مي نه وو، يو ساعت بعد مي پلار ول زويه اوس خورا لڅ شيان ګوري، واي ماول زه دا ناروا کارونه نه کوم څو ښکنځله مي هم وکړه.

واي پلار مي ول زويه ما هر څه وليدل شاته دي هنداره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلا پیسې

پیرک ته وام رزیله ته هر وخت وایي چې د غلا پیسې هیڅاته په ښه نه ورځي ، دا اقبال انجینر څومره د سړکونو پیسې غلا کړي ولي یو څه نه په کیږي، وایي ایا ته د اقبال انجینر رقم ژوند غواړي؟ زه زړه وو نازړه سوم، وایي زه به یې یو څو مثاله درکړم یوازي دا نه مانا چې په اقبال انجینر به یو چم کیږی، واي مور یې هره ورځ په شفاخانه کي پرته وي، لور یې وتښتیدل، کشر زوی یې زما رکم لنډغرو سره ګرځي .واي ته داغسي پیسې وو ژوند غواړي؟

ماول ورک سه احمقه!

ددې پیرک خبیث عقل ته حیران یم.

د خبرو بد مفهوم

ورته وام دوکانداره بوغی لري؟

ویي خندل، اي ظالمه مور ته کله کله ست کوه ناشتې یوازي کوې.

ورته وام د کوچنیانو د ساتیري لپاره یې وړم.

مخ یې بد ونیوی ویې ویل نسته.خبره مي دا کوله چې مور او تاسي هر څه چپه بیایو.

د مجرد مرګ

واي اکا مي شهید سو ماما مي موټر ووهی وفات سو، پلار مي بندي سو، زه خپله موټر ووهلم پښي وو لاسونه مي مات سوه، دغو ټولو شیان دونده تکلیف ندي راباندي تیر کړي لکه د مداوزل اکا شپاړس کلن زوی میرامد چې مي په ګلپوشه موټر کي ولیدی.

بېځایه شک

خاوند یې پر کټ پروت وو، میرمن چې یې خوني ته راغله، خاوند یې په توس کي پټ دی او خبري کوي، اوف، ګراني زه بې تا مرم هیله کوم سبا د خیره راووزه، میله به هم درکړم، کالي به هم در رانیسم.

پر میرمني یې اور بل سو یو لنډ لرګی یې پیدا کړی، ورسره پورته یې کړ خاوند یې پر دا سر ووهی .

هغه چې راکښینستی در سر یې وینې ایله دي.

میرمني ته یې وویل چې دا دي څه وکړه د احمق لوري؟

میرمن یې ورته وایې چې زما په شتون کي ته د نورو ښځو سره اندیوالي کوي اوس دي وژنم رزیله.

خاوند :وه د رزیل عیاله ټلیفون مي ګرسره په هغه بله خونه کي برق ته ټرلی دي ما خوب لیدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر ناخلاصه قاضي

په کانادا کي يوه نفر هګۍ غلا کړې وه، غل ونيول سو کله چې يې محکمې ته وروستی قاضي وويل چې دا سړي دا کار د مجبوري څخه کړی دی .حکومت څلويښت زره ډالر ورکړه چې په دغه خپل کار ووبار جوړکړه.

په افغانستان کي يو نفر د هګۍ پر غلا ونيول سو کله چې يې قاضي ته وروستی قاضي بد بد ورته کتل ول خبيثه نا احله ته غلاوي کوي .

امر يې وکړی ول لس کاله په بند محکوم سوي، سل هګۍ جرمانه سوي.

څومره فرق دی، زمونږ وو د نوري نړۍ ترمنځ.

بد رواجونه

په پښتنو کي چې خاوند ميرمني ته په درنه سترګه ګوري، يا د ميرمني عزت کوي، د کورنۍ غړي يې بې ننګه او چاپلوس بولي، دا هم ورته ووايي واي ته بيخي بی ننګه يې، نر خو شامامد دی چې ماينه يې خبره ورته وکړي دی يې په دا سر کي ووهي.

حال دا چې تر شامامد به نو بل شين خر نه وي.

بي ادبه شاګردان

استاد صنف ته راغلی، ويې ويل ټول خاموشه سئ.

هيڅوک نه خاموشه کيدل، ږغ وو بير وو بار زيات وو، يوازي پيرک د صنف په کونج کي خاموشه ناست وو.

د استاد ورته فکر سو ويل يې راولاړ سه پيرکه، نورو شاګردانو ته يې وويل تاسي انسانيت د پيرک څخه زده کړئ، ما خبري کولې تاسي ټول ګډ واست پيرک چپ ناست وو.

پيرک ته يې وويل تا څه احساس کوی چې دوی فالتو شروع وه زما په خوله نه چپ کيدل.

پيرک خوله بنده نيولې وه، چړپ د استاد مخ ته يې نصوار توف کړه، ويل يې استاده ما څه نه سوه ويلای نصوار مي کړي وه.

د ځينو خلګو ږغول ښه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پابجي اتلان

یاران سره ګډ دي واي ولا تا ناځواني وکړه وینه دي نه راکول، هغه بل واي په دا دوهم منزل کي ورته ناست وم، هغه بل واي هغه بیخي ډیر وه زما ملګري یې وویشتل، خو خاص د مړو وو توپکانو بحث شروع وو...

ورته وام ورونو دا په کم ځاي داسي خواري دربانده تیري سوي؟ بیخي ډیري قربانۍ مو ورکړې دي.

دوی وایي په پابجي ګیم کي.

اول مي فکر کوی چي د امارت غټ خلګ دي.

نن سبا نیمایي ولس د ګیم اتلان دي.

د ښځي په جامه کي نر

پرون په بازار کي را روان وم، ډیري خټي وې .

یوه ښځه را روانه ده لار مي ښه ور ایله کړل، ورته وام کرار خورکۍ چې غوځاره نه سي دا ځای ډیر خراب دی.

چې مخ یې را واړوی یو بریتور دی، سر یې په تور ګلداره دوسمال کي پیچلی دی .خلکو ګردو سره وخندل، ده بد هم یوړل وای زه تاته خور در معلومیږم.

په ځواني درته وایم دا د انجونو ستایلونه مه کوئ.

سګوانان د ټولني مکروب دی

جلال اکا ته وام اکا بالا ولویدې سپین ږیری سوي، دا سګواني پریږده .او بل دا کار که ځوان کوي که یې سپین ږیري کوي چنداني کار ولاکه دی.

یو ګړی یې راته کتل، ول په دنیا کي هغه کوم شی دی چې انسان یې نه سي پریښولاي؟

ورته وام ډیر شیان سته مور او پلار دي ناموس دي کړیبان دي.

ول ګوره ماینه پریښولای سم، سپیان وو سګواني نه سم پریښولای بل وار مه راته وایه.

بیخي نااحله دي، پښتانه به خاوري پرمختګ وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بېځايه خبرو تاوان

يوه شپه يو ځای د جاپاني بانډار ته تللي وو، پر دوې بجې پيرک راته ويل ول درځه دا بانډار هم هيڅ خوند نه کوي يوازي د هلکوانو غزلي شروع دي.

ماول هو درځه بيخاره، چې راووتو در يو ځايه راغلو د عسکرو تلاشي راباندي پيښه سوه، ول چيري تللي واست ،دا وخت پيرک کجباسي ورسره کول.

هغه قومندان ته يې درد ورغلی، باره يې دواړه په مرداره چرۍ کي ودرولو، يو عسکر ته يې ويل ول ته ورته کښينه دوی دي داغسي در سهاره ولاړ وي مورِ ځو حوزې ته.

ما وو پيرک هم داغسي ولاړ يو، دوه ساعته بعد مي ور ږغ کړل ماول اندېواله مورِ به بالا ولاړ سو هغه ږغ نه کوی، بل وار چې ورغلم د دوکان مخ ته د يخي کونده جګه ولاړه ده خړه ګونۍ يې پر اچولې ده د عسکر نوم لا نسته.

بيخي يې مايوسه کړو، چې راوختو پيرک د يخي کونده د ګونۍ سره چرۍ ته ورواچول.

د ځينو لپاره پرمختګ

پيرک واي پښتانه د چا پرمختګ نسي زغملاي، د نوري نړۍ خلګ چې فضا ته وخيژي، هغوی يې تشويق کوي، مورِ چې بام ته په کوترو پسي وخيژو ګرده همسايه ګان مو ښکنځل راته کوي .واي د کوترباز زو که درغلو ولا زړه دي در پټاو کړو .

کوتربازان هم ځانونه د پرمختګ والا په خلکو کي حسابي.

بي تربيي خلګ

جلال اکا يو چاته ګډ دی، واي دا زما زوی غني د زمبور همزولی دی.

زه هم ورغلم ورته وام اکا زه د چا همزولی يم، د طالبانو د اول حکومت څخه يو کال مخکي پيدا سوي يم.؟

واي ته د شين ګل همزولی يې او شين ګل مړ سو.

د وراره څخه مي يې پوښتنه وکړه، ورته وام دا زمبور وو شين ګل څوک دي؟جلال اکا واي شين ګل مړ سو، زمبور ژوندی دی.

وراره يې واي دواړه د جلال اکا سپيان وه، شين ګل په صحي مانا جنګي سپۍ وو.

د پدر لعنته زوی سګوان دی، زه يې د سپي همزولی کړم.

سګوانان د خپلو سپيو او اولادو عمرونه يو رکم حسابي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خارجي رواجونه

نجلي :سلام گرانه !

زه مور کيږم او ته پلار کيږي.

هلک: دا څه وايي؟

نجلی: هو هغه د ويلنټاين په ورځ چې مو سره وليدل.

هلک: د احمق لوري په هغه ورځ خو زما سره زمونږ د کلي سات مامد هم راسره وو .

د ويلنټاين سره خو دغسي کيسي هم ترلي دي.

(هيله ده دغه کيسې زمونږ په کلتور کي نسته.)

ښکنځلماران

پيرک وايي :زمونږ د کور سره په دا هديره کي روان وم د ځان سره مي ميده ميده دا غزل ويل:

ښايسته کندهار ډير ډير يادومه.

واى د هديرې ملنګ راپسې را ږغ کړل ول زويه، خورا دي طبيعت برابر دى.

واي ما ور ږغ کړه ما ول ته يې هم برابر که زويه.

واي ملنګ ول ته ودريږه خبيثه

ماچې وځغستل پښه مي په پايځه کي بنده سوه غوځار سوم، ملنګ راغلى د بوټونو سره راکي غورځيدى.

کله کله د انسان په ډيره بيداري کي شپه سي.

بي مفهومه خبري

د پيرک پلار خلګو ته کيسه کول ول : په سياست نه پوهيږم، په شنو چاي خوړلو او ګپه کي نو پول تکړه يم.

پيرک ول هو دا هغه کيسه ده:

يو نفر ته يو چا ويل ول ماته يو دانه اس را رانيسه، وايي هغه ورته ويل ول په آس نه پوهيږم د خره نو زوي يم.

مونږ ګردو سره وخندل.

د پيرک پلار په پيرک پسي د بوټ وارى وکړى، ول اوس دي زه د خره زوى کړم .

اول يو څه مطالعه کړئ بيا يې ووياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مېسجانو عاشقي

پيرک :سلام ګراني !

نجلي :عليکم سلام ګرانه، په دغه جوړه کي زه څنګه ښکارم؟

پيرک :ته شهزادګۍ يې زما د زړه دنيا په تا ودانه ده.

پيرک :ګراني زه په دا توره جوړه کي څنګه ښکارم؟

نجلي :واه ګرانه واه، په شنه چمن کي د ګلانو په منځ کي غټ پټ ناست يې خاص د شير اکا د خره په څير ښکاري .

پيرک :ارمان مي هغه کارډونه دي، د سپي لوري بيا ماته ټليفون مه راکوه ورکه سه.

د اوسني او فيسبوکي عاشقانو يو بل ته تشويق او احترام .

فيسبوکي سياسيون

يو ځوان چې په فيسبوک کي سياسي ليکني کوي، زمونږ سره ناست دی غټي، غټي کيسې کوي وايي زما سره يې په سياست کي څوک نه سي کولای، زما هر پوسټ ځينو ته يو چپلاخه ده.

په دغه حال کي يې کشر ورور راووتی وايي اغا! دی په ډير غرور ورته واي څه وايې؟

ورور يې ورته وايي: مور ويل ته ودريږه چې پلار دي راسي ورته وايم چې ده د کور د سودا څخه يې پيسې غلا کړي دي په هغه پيسو فيسبوک ته کارډونه ورجمع کوي.

پرون دي هم سودا کمه راوړي وه، نن دي هم، مونږ د هغه دوکاندار څخه پوښتنه وکړل د کم دوکاندار څخه چې ته سودا راوړې.

نه مځکي خوله کول، نه زمونږ سياسي فيسبوکي ملګري په ننوتی.

(د اوس زماني ځيني فيسبوکي سياسيون.)

په بحث کي بې ځايه ګډون

پيرک مونږ ته کيسه کول ول ډير احتياط به کوئ، زما د ماما زوی موټرسايکل ځغلوی، بېباکي يې کول ټکر يې وکړی زړه کي پټاو سو مړ سو .

د کيسې وروسته ما ورته وويل:

د ماما زوی خو دي خونږ نه سو؟ ګردو خلګو پر وخندل.

پيرک ول زه د احمق زوی يم چې تاته کيسه کوم.

زه درته وام زړه کي پټاو سو مړ سو او ته راته وايې چې خونږ خو نه سو.

مونږ او تاسي کله کله په کيسه کي سوچ نه وهو، مازي يو خبره کي وکړو وار تير کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ځایه رواجونه

پیرک ته وام په افریقا کې داسې رواج دی، هلک ته ټینګ وهل ورکوي، که یې ناري کړې واده نه ورکوي او که یې ناري نه کړې واده ورکوي .

ورته وام ته به څنګه سي؟ واي انډیواله وهل او ټکول پریږده، چې شل واري لاس او پښې را مات کړي لا ولاکه ږغ وکړم، خو هسې دي واده راوکړي .

زمونږ د ټولنې بدو رواجو ځوانان هر څه ته تیار کړي دي.

د بچه بازانو فکر

ملاصاحب نصیحت کوئ، ول مسلمانانو ورونو د یو څو دقیقو خوند لپاره خپل ایمان دلاسه مه ورکوئ، ایمان مو د سره ځي دوږخ درکول کیږي.

پیرک پر ورولاړ سو ول ملاصاحب ولاکه مي ددا تیري جمعې د شپې راهیسې پر چا ګنډه خلاصه کړې ده .

ملاصاحب ول کښینه خبیثه لواطت کاره، زما اشاره شرابیانو ته وه وام شراب مه چیښئ، ته در هغو لا غټ رزیل یې .

مجرد لکه مچ په هره کاسه کې لویږي .

د خراپو خلګو فکر

پیرک وایي کله چې دا ځینې هلکان انجونو ته ګوري، دوی دا فکر کوي چې در ما نو بل ښایسته نسته.

خو د انجونو په فکر تر ده بل خر نسته .

د جماعت غله

د جماعت د لمانځه ثوابونه او ګټې مو سره بیانولي، پیرک راولاړ سو ول هو د جماعت د لمانځه اوله ګټه دغه ده، ولاکه مي په ژوند پر چمپلانو پیسې ورکړي وي.

ځینو ته غلا ګناه نه؛ ګټه معلومیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې رنځه مريضان

ډاکټر :څه درسوي دي؟

مريض :موټرسايکل وغورځوم .

ډاکټر :ونيسه پرتوګ دې وباسه.

مريض :ډاکټرصاحب سر مې مات دی.

ډاکټر :ته چينجيان لرې نو اول دې بايد دهغه علاج دروکړم.

زيات موټرسايکلانو والا دغه مريضي لري د بل ژوند ته حساب نه کوي .

مناسب نوم

پيرک داسې تلواري روان ؤ

زه او جلال اکا نارې پسي وهوو؛ چې راسه !چای راسره وچښه.

وايي يا ځم !يو د ماما زوی مې په روغتون کې پروت دئ ځان غودي يې کړې ده

وام ځان غودي بيا څه مانا ؟ وايي :خپل ځان يې پخپله خراپ کړی دئ .

زه او جلال اکا ورته وايو چې هلکه سم مو پوه کړه!

ځان غودي چيشي ته وايي؟

وايي: موټر سايکل يې ځغلوئ ټکر يې کړی دی.

هر هغه څوک چې بې ځايه موټر سايکل ځغلوي.

هغه ته زه ځان غودي وايم.

بې قدره اولاد

يوه ورځ ما او پيرک يو سپک ټکر وکړ.

عسکرو بنديان کړو.

په محبس کې پيرک ته وام سترګې دې چاته دي؟

وايي :زه نو په دې دنيا کې بل څوک لرم؟ سترګې مې دوو انسانانو ته دي.

فکر مې کوئ چې مور او پلار رابنيي.

دئ احمق وايي اول مې سترګې د کرم اکا زوی سيدولي ته دي

دوهم مې؛سترګې د خان ګل اکا مشرې مېرمنې ته دي.

په مجردانو کې سخت د مور او پلار دوښمنان سته .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې تاثير د خلکو خراپ فکر

پيرک واي پښلمی مې نه ؤ کړی مسجد ته ورغلم!

ملاصاحب راته وايي پيرک خانه !روژه څنګه ده؟

ماويل ملاصاحب!ډېر تکړه يم ولاکه دا وايم چې روژه ده.

ټول يو بل ته ګوري، خاندي، زما هېڅ سر نه خلاصيږي چې څه خبره ده؟

پلار مې بد بد راته ګوري.

يو وخت چې مې ځان ته وکتل د مور چپلکې مې په پښو دي.

پلار د کوره پسې واخيستی ، ورته وايي زما د مايني چپلکې دې په ګرده کلي وليدلې.

جماعت ته د تلو يا بازار ته د وتو په وخت کې خپل راسته پرتوګ او څپليو ته ډېر پام کوئ.

د بې عقلانو دردونه

سيدګل وايي ځيني دردونه انسان وژني.

پيرک وايي هو ځيني دردونه انسان ببخې تبا کوي .

جلال اکا وايي هو ځيني دردونه تر مرګ هم بدتر وي انسان فلجوي.

سيدګل واي :چې اکا مې شهيد سوی دی ولاکه مې ښه ورځ ليدلې ده.

پيرک وايي چې د خان ګل اکا مشره، کور والا راڅخه خوابدې سوې ده خير مې ندی ليدلی.

جلال اکا وايي چې شين ګل مړ سوی دئ ولاکه مې بيا په سګوانی کې ښه ورځ ليدلې ده، شين ګل د جلال اکا سپی ؤ .

ماويل د احمق زامنو يوه خپل سپی هغه بل خپله انډيواله د هغه د مړه اکا سره سم کړل...

سيدګل بد بد کتل ول زه د خره زوی يم چې تاسو ته د زړه درد بيانوم .

هغوی هم دلته خپل غم بيانوئ که څه هم د انسانيته وتلي وي

د ښکنځلو نتيجه

پيرک ته وايم څنګه يې د روژې سره؟

وايې داسې ټرې يم لکه د خره زوی.

د پيرک پام نه وو دا بغل ته يې پلار ناست وو .

څو د چمپلانو وارونه يې پسې وکړل، ويل چې بيا کور ته رانسي .د احمق زوو.

کله ،کله شا وو خوا ګورئ چې چټيات وياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښيني کنجوس

پيرک راته وايي نس ته هره ورځ دوکه ورکوم.

ورته وام هغه څنګه؟

وايي يو د منيستر خالي دبلی مې پيدا کړی دی.

کله چې مې نس د منيستر غوښتنه راځخه وکړي اوبه ورواچوم چښم يې .

هم پيسې په جيب کي راپاته سي ، هم نس آرام کړم ،هم مي حريفانو ته پايه چاغه وي.

ددې دورې باټک مخلوق دغه هم يو بريا بولي.

بي فکره خياط

پيرک وايي :د خياط څخه مې کالي راوړه .

پلار مي؛ ويل زما کاليو ته پرتوګانې ورواچوئ زه سهار وختي جماعت ته ځم .

برقونه نه وه تاريکه وه پرتوګانې يې ور اچولی وو.

سهار په جماعت کې ولاړ يو ګرده خلګ پر بابا خاندي .

چې ورته ومې کتل کميس يې يو رکم دئ،پرتوګ يې بل رکم دئ .

وايي اوس بابا نه دريږي واى زه پر خياط عرض کوم.

خياطان دي لږ ځان اصلاح کړي يوازي د پيسو ګټل هم مهم نه دي .

سيستيماتيکه نړۍ او غل

يو ځای ميلمانه ؤ کور والا چې ووتل پيرک مېوه په جېبو کې اچوي ، ورته وام مه کوه هلکه بد کار دی، واى دا ورځې هم تېرېده لږي ولا ارمان خو وکړو.

ماويل سمه ده.

بله ورځ پيرک راته وايي سخت مايوسه يم ، ورته وام ولي ؟واى هغه کور واله خندل عکاسي يې ښکاره کړه .

ددې کور کوتو بيا امنيتي کېمرې درلودې زمونږ پام نه وو ورته .

د پيرک عزت يې ور سلاته کړی

په دا سيستيماتيکه نړۍ کې ډېر احتياط کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همجنس بازان او عاشقي

پيرک سخت غمجن دئ.

ورته وام ولې داسې غمجن يې؟

وايي حالت مې ډېر خراپ دی.

د عاشقی غمجنې کيسې هم راته کوي،ورته وام هلکه کور دي يو مشکل دئ ، واي کاش چې په کور کې مو يو مشکل وای

ورته وام د عاشقی او جدايی کيسې ډېرې کوې عاشق سوی خو به نه يې ؟

واي هو داغسې يې وبوله !غوټ يې مات کړم هېڅ لار نه راسره وړي نور د خدای څخه مرګ غواړم.

ورته وام ادرس يې راکړه چې کور ته يې مرکه ورواستوم ،پلار او مور ته به يې زاری وکړو يا به سپين ږيرې ورواستوو ، وايي ياره د مرکې کار يې نه دئ .

د هاشم نانوای پر زوی نورمامد عاشق يم.

بند که ماول احمقه چټيات !بچه بازان او هلک بازان هم ځان ته عاشقان وايي.

بد رهبر

يو پنجابي ته مي د يو څو انجونو يو څو ويډيوګاني ور واستولې، غوښتل مي چې دوو يې کړم، ماول ستاسي ويارونه وو قدرونه دغه دي.

هغه د ها خوا د سياف، ګلبدين او نورو عکسونه راواستول ول ستاسي قدرونه بيا دغه دي .خدا وو راستي ډير يې مايوسه کړم.

دايې رهبران په شرمېږو.

د پير په نوم ټګان

پيرک د پالګر په نوم يو ټګ ته خپله مور وروستل، ورته ويې ويل شيخ صاحب ته يې پال وګوره.

پالګر :خوري ستا په قصمت کي يو ښه او تعليم يافته هلک سته تشويش مه کوه، په دا مياشت کي به دي کوزده ورسره وسي.

پيرک :د ټګ زو دا مي مور ده، که يې مېړه خبر سو، ستا سره مي وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي دوري عاشقان

يوه ورځ يې ويل چې زما ملګري وديږي، زه هم شايد سبا ځان وژنه وکړم.

خو څو ورځې وروسته يې د هغې ملګري په واده کې روش وخوړی .

تيغ يې راوکښی، پر شوندانو وو بريت يې لاس تير کړی، هغه غوړ لاس يې پر مخ پسې تير کړی، غوړ لاسونه يې سره ومورل .

ول پر پدر يې لعنت، سخته روش يې پوخ کړي وو، دوښيمې ډوډۍ مې ورسره وخوړلې .

فيسبوکي عاشقان

پيرک واي يو انجلي ته مې مسج وکړی، ويل يې ته ماته څه راکوالای سي.؟

ما ورته ويل زړه درکوالای سم، خپل ژوند درکوالای سم، ستا لپاره دري نفره په چاکوګانو وهلای سم.

ويل يې په دا کارو کې هيڅ مه کوه، يو دوه نيم سوه افغان بيسيم کارډ راواستوه.

چې دا خبره يې راته وکړل بلاک مې کړل.

بې ځايه ګډيدل

پيرک ته وام چې نيم ساعت يا يو ساعت نه وي، ماته خوند نه راکوي.

دی واي هو زما په يوه دقيقه کې حالت خراب سي.

ورته وام ته چشي ښيي؟

واي بل نو چشي سته نژدېکت درښيم .

ماول خبيثه زه د نصيحت ويډيوي ښيم.

خوله يې پيخه ونيول.

د ځينو پر ديماغ سمه خبره بلي خواته ځغلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي ځايه خواهشات

د يو ملګري سره ټليفون کوم، وام څنګه سو هغه دوا کار وکړی، وای هو شکر دی اوس دغونده ښه دی مريض مو.

زه د هغه سره په ټليفون اخته يم، جلال اکا شله سو، ای ناځوانه مور ته يې هم راوښيه، دا چمونه مه کوه کار خراب دي، چې دا ورنژدې سم کار مي خراب سي .

چې ټليفون مي خلاص کړی، ورغلم جلال اکا د ډيرو خلګو سره ناست دی، ماول ګرده غوږ ونيسئ، وام دغه جلال زما نفس راتنګ کړی دی.

خلګ وايي ولي؟

وام يو چاته مي د معدې دوا وراستولي وه، زه د هغه سره په ټليفون اخته وم جلال راته شله سو، ول دغه د جنسي طاقت دوا ماته هم راوغواړه.

د ګردو په مخ کي مي هغه نفر ته زنګ ورووهی، ماول ورووره ما تاته چيش درواستوی، هغه ول د معدې دوا وه کور دی ودان.

ګردو پر خندل جلال اکا خوله پيخه نيولې وه.

عجبه خلګ مو دي، ته به په بله موضوع اخته يې، ددوی فکر يوازي په جنسي خواهشاتو کي وي.

ظالم خواهشات

پيرک وای په بازار کي مي يو ښايستې ته سترګي وهلي!

يو ګړی بعد چې را روان سوم يو نفر مخ ته راته ودريدی، ول ولي خبيثه د بل انجونو ته سترګي وهې، وای ماول ستا ماغزه خراب دي د ځان علاج وکړه.

ول نه يې مني واي ما ول يا.

ټليفون يې د جيبه راوکښی عکاسي يې رابنکاره کړل، ول يا به زما خدمت کوي يابه قومنداني ته راسره ځي.

واي ماول ورووره خدای وو قران ته وګوره چاته مه وايه.

اوس هره ورځ زنګونه راوهي واي د ۵۰۰ افغانی کارډ راواستوه.

د حلالو يې خلاص کړم، خرکوس د بامه عکاسي راځخه کړي وه .

نن سبا ډير عزتونه موبايلو لوټ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې قدره انسانان

پيرک ته وام پلار هغه څوک دی چې ستا لپاره ټول ژوند قربانوي، ستا سرنوشت ټاکونکی، ستا د ارمانونو پوره کوونکی او ستا د ژوند څيراغ دی.

واي يا وروره غلط سوي، ورته وام ښه ته راته ووايه پلار څوک دی؟

واي زما لپاره پلار هغه څوک دی چې زه يوازي پروت يم او دی مي د مور سره په ګرمه خونه کي جوړه پروت وي، پلار هغه څوک دی چې خپله ټوله شپه په ښه ګرمه بيستيره کي لاس درغړي پروت وي

ته په کوټه کي د خره په خُل کي پروت يې او پلار هغه څوک دی چې بيکاره دي ووينې لکه بني اسرايل چې يې داسي بد درته ګوري.

دغه نقطي يوازي د مجرد په ديماغ کي وي پلار هر څه دی.

د جنګ شوقيان

د پيرک په بازار کي جنګ سو، هغه خلګ ډيری وه، ما ګوابښ شروع کړی پيرک ته يې ډير وهل ورکړه، چې جنګ خلاص سو د ګردو خلګو په مخ کي يې راته ويل ول ستا انډيوالي د خره سپرلي ده.

ورته وام ولي؟

واي ته داسي مثال لرې لکه د يو چا سره چې په جنګ کي مور ورسره وي.

ماول جنګ دي ورک سي مور سوله غواړو.

جعلي پير

زه وو پيرک د پيرصاحب دربار ته ولاړو، پيرصاحب ويل څوک چې زما سره چم وکړي راته شرمينده کيږي، مريدانو يې ورته ژړل.

زه وو پيرک چې راووتو پيرک راته ويل ماخو د پيرصاحب ټليفون را غلا کړی دی.

ما ويل دا څه کوي د احمق زو بيرته يې وروړه په غرق به مو کړي، پيرک ويل ولاکه يې وروړم چې ځای پر ځای دود وو باروت کيږم.

يوه هفته يې وسوه په پيرک هيڅ ندي سوي .

زيات پيران يوازي د امتيازاتو لپاره پيران جوړ سوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واک څخه غلطه استفاده

پیرک د کلي د ملګرو سره جنجال وکړی، ورته ویل یې تاسي صبر وکړئ رزیلانو، په واده کي یې د دروازي مشر زه ټاکلی یم، هر یو جلاجلا رامعلوم یاست، ولاکه یو لا د ډوډي څکه راځخه وکړئ.

بله وظیفه یې هم راکول ما دغه وظیفه په خوښه ورځخه واخیستل ستاسي لپاره.

موږ تل د زور او قدرت څخه غلطه استفاده کوو.

د پیر په نوم ګټه

زه وو پیرک پر موټرسایکل سپاره یو، د عسکرو تلاشي راوګرځولو.

پیرک ته واي دا د رنجر ارن دي ولي وربسته کړی دی؟

پیرک ورته واي دا موټرسایکل ما نوی رانیوی.

هغه ورته واي دا لمر ته دوه ساعته کښینئ داغه مو سزا ده.

پیرک په ډیره چالاکۍ ژړه غوني اواز او په مات زړه را روان سو، زه یې پر لاس مچ کړم د عسکرو مخ ته راته واي اغاجانه ستا قربان سم، تاته به زه یو زرنج راوګرځوم ته درځه زه به دلې پاته سم.

عسکرو یو بل ته سره وکتل پیرک ته یې ویل دا څوک دی؟

پیرک ورته ویل دا د سید مهتاب الدین اغا زوی دی دده قربان سم.

دوه عسکر راولاړ سوه زه یې پر لاس مچ کړم ویل یې اغاجانه بخښه به کوي غلطي راځخه وسوه.

پیرک ته یې پنځوسی ورکړی ول آغاجان ته ژر پیپسي راواخله، ورته ویل یې ژر کوه موټرسایکل دي چالان که آغاجان ژر ورسوه اوس به مو په دود وو باروت کړي.

سخت ډیر مو وخندل.

افغانان در هر چا د پیر تابع دي.

د ټولني د تباهي هنرمندان

پیرک جلال اکا ته وایې واي نن سبا دا پلانی د کندهار بلبل دی، جلال د کوټې په کونج کي ناست وو سر یې راپورته کړ، نصوار یې توف کړه د اوبو منګی ورته پروت وو اوبه یې په خوله وګرځولې پر ږیره وو شونډانو یې لاس تیر کړی، ول په کندهار کي یو بلبل وو مړ سو هغه عبیدالله جان وو، هر خر راته په بلبل مه تیروه.

چې څوک دغه احمق د کندهار بلبل بولي هغه هم خر دی.

پیرک ته یې ویل ول هو دا منم دا د ډر مخلوق بلبل دی.

پیرک یې د دوو پیسو کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فخر پر ځای شرم

پیرک واي په مکتب کي معلم صاحب یو کوچنی خط راولیکی، راته ویل یې چې دغه دي مابنام پلار ته ورښکاره کړه.

زه که څه هم په خط نه پوهیدم خو ډیر خوشحاله وم فکر مي کوی چې په خط کي به زما ستاینه سوي وي، ماخستن چې مو د کورنۍ ټول غړي سره یو ځاي سوه، ما هم خط په ډیر غرور راوکښی پلار ته مي ونیوی، ورته مي وویل چې دغه خط معلم صاحب راکړی.

پلار مي خط زما اکا ته ونیوی ول دغه ووایه، زه نو انتظار یم د یوې خوا غرور د بلي خوا په بریتو کي نرۍ موسکا.

اکا مي خط شروع کړي.

خط په دا ډول وو:

ددغه هلک ماغزه د خره دي بل وخت یې مه را استوئ، په ژوند یې ولاکه زده کړي.

د کور ټولو انسانانو سره وخندل، پلار مي د چمپلانو واري راباندي شروع کړه.

د هغې ورځي څخه مي د مکتب څخه زړه مات سو.

د ټلیفون څخه غلطه استفاده

پیرک واي په ټلیفون اخته وم په کور ننوتم، پر پرش کښینستم ږغ مي وکړی ماول راواچوئ یو ګیلاس چای د احمق زامنو.

ددغه ږغ سره یو نفر په نس کي راوغورځیدی، ول د چا یې د رزیل زو.

چې ومي کتل د همسایه په کور ننوتلی وم.

دې ټلیفون هم ډیر خلګ په غزب اخته کړه.

د درواغو مزل

پیرک ته مو کوزده ورکول، خُسر مو یې پیدا کړی ښه ډیر صفت مو ورته وکړی، ویل یې هلک څه کار کوي؟

مور ورته وویل کاروبار نه کوي اتلس کلن دي یو کشر حافظ دی سبقان وایي.، په دغه وخت کي د پیرک پلار راغلی ویل یې زما ډیر ښه زوی دي.

د پیرک عکس یې د جیبه راوکښی ویل یې په یوه خوا نه دی پاته.

هغه نفر مور ته بد بد کتل ویل یې ولي تاسي خو ویل کشر حافظ دی.

دا زه پیژنم هره ورځ یې د جلال اکا سره سپیان روان کړي وي، ولاکه لور ورکړم چي اور ته یې وراچوم.

په شرمو یې وشرمولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېڅايه شوق

پيرک واي د کور څخه راووتم، دا غزل زمزمه کوم :ماته جانان ووايه

په دغه حال کي د مامدين اکا ميرمني راباندي را ږغ کړه، ول ورک سه د رزيل زو چې خره ته په جانان وايم تاته ولاکه ووايم.

ماول هر ځای زمزمي مه کوئ.

بي فکره کارونه

د جمعې په ورځ پيرک ته زنګونه وروهم وای په حمام کي يم وام راځه په ميله ځو، ما هم لږ تلوار وکړی، چې راووتی هر يو چې پيرک ته وګوري په غوږو کي پوس پوس لري سره خاندي.

پيرک واي پر پدر يې لعنت نيم ښار راباندي خاندي.

ورته وام رنګ دي د خډل دی، خو خير ولاړو يو ځاي ډول دی ډول ته ورغلو چې ګورم خلګ اتن ته نه ګوري پر پيرک خاندي

وروسته چې مو وکتل پرتوګ يې چپه اغوستی دی.

د مجبوری څخه استفاده

جلال اکا وو پيرک سره خوابدي سوي وه، ما ډير کوشش وکړی چې سره پُخلا يې کړم جلال اکا نه منل، پيرک ته ماول اشنايه زما دا نه مني، پيرک ويل زما يې چم زده دی.

پيرک ورته بيداره وو کله چې جلال اکا تشناب ته روان سو پيرک ورغلی د تشناب په دروازه کي ورته ودريدي، ول ولاکه راڅخه ننوزي چې جوړه ونه کړي، جلال اکا يو دوي دقيقي ځان دوري دوري کړي اخر يې سر خلاص سو چې ولا کار خراب سي.

د پيرک سره يې جوړه وکړه پر مخانو يې سره مچ کړه، پيرک هم تشناب ته د تګ اجازه ورکړه.

د پيرک عقل ته حيران يم.

بد خلګ هم ځان ښه بولي

انور ماما په کوټه کي ناست وو، د جلال اکا سره يې د را رواني سګواني او سپيو په اړه ډير مجلس وکړی، وروسته جلال اکا ورته وويل ته دا غمجني کيسې ايله کړه يو سګريټی ډک کړه.

سګريټی ډک سو انورماما وو جلال اکا ښه ډير ښکنځل نورو سګوانانو ته وکړه، جلال اکا پر وه انور ماما ته وروارووی، انورماما سګريټی کش کړی، يو شعر يې وويلی چې پر مور لګيږي پر ودي ښکيږي، دود يې د زامنو خوا ته ور پو کړی، ويې ويل ښه کوئ زامنو د مشرانو لار تعقيب کړئ هيڅکله به پر شا رانسئ.

نو ماويل پښتانه که هرڅومره بد وي بيا هم ځان ښه بولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرمختګ په نوم چټيات

پيرک واي انډيواله پرمختګ نسته.

ورته وام ولي؟

واي خلګ چې طياري په هوا کړي نور يې تشويق کوي، مور چې کاغذباز په هوا کړو ټوله کلی ښکنځل راته کوي.

دغه دوی خپل پرمختګ بولي.

هر څوک د نمک نوم استفاده کوي

سخت ډير مي وخندل، دا د بازار تشنابو ته ورغلم، يو ځوان راووتی تشنابو والا ته واي لسی درکوم، دی ورته واي شل غواړم، تشنابو والا واي اول چني نه وهي چې ځان هوسا کړي راووزي چني وهي.

واي در شل کم نه کيږي مور ته هم شی نه کي راپاتيږي.

ماور ږغ کړه ماول هو تيل ګران دي، دوی ته هم شی نه کي ورپاتيږي.

خلګو پر وخندل..

ول خره نمک حرامه ياست اول مو ولي ږغ نه وي چې راووزئ خبري مو شروع سي .ماول رزيله په اخراپو تشنابو تا څه روشونه په مور وخوړل چې وا نمک حرامه ياست.

در داغه لا خلګو پر وخندل.

اخر يې جنګ کوی باره ماول خلګ به واي پر تشنابو يې سره جنګ دي.

اوس خلګ په هره موضوع کي نمک رامخته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينو ته مهم

پيرک خاموشه ناست دی، ورته وام هلکه ولي داسي مايوسه يې؟ واي پول مي طبيعت په خراب دي .

وام ولي؟.

واي موبايل مي ورک سو ډير مهم شيان مي پکښي وه.

ورته وام اعلان به درته وکړم، رشتيا هم ځيني مهم اسنادونه وو شيان چې ورک سي ببخي ګډوډيشن جوړ سي.

واي يا د اسنادو څه وو څه، چې اسنادونه واي د اختر ورځ وه.

ورته وام بل نو چيش داسي مهم دي؟

واي د کرم اکا د زوی سيدولي، د خان ګل اکا د ميرمني او د جلال اکا د سپيانو عکسونه پکښي وه .

ماول ولاړيږه احمقه.

خبيث دغسي مايوسه ناست وو تا چې ويل د پلار جنازه يې ورته راوړه .

په دا ټولنه کي دغسي خلګو هم ځاي نيولی دی.

غلط ملګري

پيرک واي دغه د ملګري د ورځي د لمانځلو سخت مخالفه يم دا فالتو کار دي.

ورته وام ولي؟

واي يوه ته مي سهار د وروړګلوي لاس ورکړی، ماسپښين يې ټليفون راڅخه غلا کړی.

د وروړګلوي لاس هر چاته مه ورکوئ په دې دور کي.

د تلواري کار

نن پيرک داسي بي تابه ګرځي چې کښيني بيا ولاړ سي، په پرتوګ کي يې لاس اچولی دي .ورته وام هلکه نن ولي داسي بي حاله يې واي زه خو نن غرق سوم ورته وام ولي خير.؟

واي ملګرو مي زنګ راووهی چې راسه نن به په شورم کي ګپه وکړو، زه هم ور روان سوم چې ورغلم دوی په شورم کي پر جماعت ولاړ دي، ما هم بيداري کول ماول ژر اودس وکړه چې يو رکعت ورسره وکړي لا ښه دي، دا بغل ته يو سپين بوتل پروت وو ما چي پر حمله کړه استنجاه مي په ووهل هغه تيزاب وه.

اوس زه چې وام در نامه لاندي يي په چاکوګانو وهلی يم، نه ډاکټر ته ورتلای سم د شرمه، نه مي پر ځای طاقت کيږي .

کله کله يو شی يو وار ګورئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باندار دوښمن

یو میلمه راغلي وو، زما د پلار انډیوال وو، د ایران د شپو کیسې یې راته شروع کړي، زه په فیسبوک اخته وم میلمه ته مي پام لا نه وو، بیا به مي یو ږغ پر وکړی مرتضٰی استاده خداي دي راوله چې دیغت ونه کړي، یو څلور پنځه واره چې مي ورته وویل، اخیر یې ول غټ خر او رزیل زه یم، ما د خپل ژوند نیمایي کیسې درته وکړي، او ته وایي چې د یغت ونه کړي خداي دي راوله.

ټوله باندارونه او محفلونه فیسبوک او ټلیفون خراب کړي دي.

د زمري په پوښ کي چغال

زمونږ په کلي کي دري ورونه وه خورا کش وش ګرځیدل، سري مزاري خولې یې هم پر سر وي، شني دانې به یې په غاړه وي، نومان یې دي ننګیالی، توریالی، زمریالی .

یو بل ځوان د خدای عاجزه دی، خلک یې چغال ګلو بولي، یوه ورځ یې ددا ننګیالیانو سره جنګ سو، ټولو ننګیالیانو د چغال ګلو څخه ځغستل.

خبره مي دا کوله دا کش وش چې ځي د خداي تعالي یوه لار ولاکه لري.

د پیر ګټه ډیره او اخلاص یې کم

د پیرصاحب دربار ته ورغلی وو، چاي راغلي په لسو نفرو یې یو کوچنی چایبر چای راوړي، پیرک بیا د چایو ډیر شوقي دی، زما سر په خلاص سو چې پیرک ته کوچني چایبر خوند ورنه کړي.

پیرک جذب سو چې دا جذب سو اول یې ګروپ مړ کړی، ناري سوي دربی سو یو دوه نور جذب سوه یو وخت چې ږغ وسو چې ګروپ

ولګوئ پیرک مو هم ټینګ کړی سم سو.

چې ومو کتل چایبر او ګیلاسونه وچ دي، پیرصاحب ته ماول هغه چای څه سوي؟

پیرصاحب ول هغه ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ په غره کي چپه کړی، ماول دا مریدان ځانونه په ونه سوځي.

ددغه خبري په کولو سره دري څلور ور وغورځیده د پیرصاحب پښو ته ورولویده.

چې راووتو پیرک ته ماول ته رشتیا جذب سوي ول یا دا احمقانو چای لږ راوړي وي، قصدا مي ګروپ مړ کړ، هغه چای ټولي ما په تاریکه کي وچښلې دوی ولي دونده کوچنی چایبر چای راوړي.

پیرصاحب ویل دا ما پیرانانو ته وویل هغو د کوهیکاپ پر غره چپه کړي.

زمونږ هدف یوازي ټګان دي د پیرانو په نوم، اما اصلي پیرانو او ښو خلګو ته احترام لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډاکټر حقایق

د پیرک ملا خوږېدله د هډوکو ډاکټر ته ورغلی ؤ.

هغه ورته ویل تشویش مه کوه !ستا علاج اسانه دئ.

کله چې یې نسخه وروليکل، په نسخه کې یې یو جوړه ولچک وروليکل.

ویل یې د شپې چې بیدېږي خپل ځان ولچک کوه.

پیرک ویل ددې زماني عجب ډاکټران دي !زما ملا خوږیږي دئ ولچک راکوي.

ډاکټر ورته ویل خبره پاکه ښه ده.

ته د لاس خواري کاږي د شپې چې په ځای کې پریوزي، لاسونه تړه !دخواریِ کښلو څخه به خلاص یې ملا دې خپله جوړیږي.

پیرک ول در ووزه دا رزیل خو په شرمو وشرمولم ټول حقیقت یې راته بیان کړ.

اوسني مینان

یو رقم ټلیفونه دي اواز اړوي.

پیرک ته مې ټلیفون وروکړی د ښځې په اواز کې.

وایي څوک یې ورته وام یو چا دې نمبر راکړی دربانده مینه یم .

واي ددې خبري ثبوت راکولای سي؟ چې ته نجلي یې؟ ورته وام دا د سینګار دوکانو ته راوتلې یم راسه ما به ووینې.

یار لالا نو ښه ځان سات وو بات کړی دي حمام یې کړی دئ.

زه پر یو دوکان ورته ناست یم وایي کمه یې.

ناکې ښځه مې وروښوول ماول دغه یوه زه یم.

دئ هم په پسې سو څو دقیقې بعد مې زنګ وروهئ ماول بالا ولاړ سه ! زمور کور رانژدي سو.

بیا یې ټلیفونونه راکول راته ژړل یې چې زه پر تا عاشق یم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجرد خوښه

پيرک ته وام ستا د خوښي

ليکوال يا شاعر څوک دئ؟

فکر مي کوئ چې رحمان بابا يا هم نصيراحمد احمدي

به را ياد کړي، دئ رزيل راته وايي

هغه د واده د اولي شپې کتاب چې يې

ليکلي دي.

گل يعني ته چپ سه

پيرک نورو خلګو ته کيسه شروع کړي ده!

شاه فيصل پر راوغورځيدئ وايي ستا په خوله کي خبره ده په گل دي بدله وي.

پيرک ورته واي گل يې څه و څه .د کيسې خوند او زما سور دي را خراپ کړي ، بالا ته غريږه زما کيسه ولاکه يو لا واوري .

گرده عمر په کيسه يا باندار کي دا د گل موضوع مه تکراروئ .

مورِ او نړۍ

د نوري نړۍ کوچنيان:

هلکه څوک يې؟ او ولي داسي ځغلي؟ اليکس يم، د پاول زوی ځم د ښوونځي ناوخته دئ.

او زمورِ دا: هلکه څوک يې او ولي داسي ځغلي ردی يم د بډک زوي ، دا همسايه گانو د رزيل زامنو زمورِ کوتره نيولې ده دوی نوي رابار سوي دي مورِ سم نه پيژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي وېړي

د جلال اکا باندار ته ورغلم.

سترګيي يي لوېدلي دي مخ يي تک ژړ دئ.

ورته وام خير دئ؟ څه درسوي دي؟

واي دا ډير وخت په پيرک پسي وم.

ورته ويل مي چي هغه ګولۍ راپيدا کړه چي تناسلي آله غټوي.

پيرک راته ويل چي؛ ندي رامعلومي.

ما ډير په عذاب کړئ.

پرون يي ګولۍ راوړې ما چي وخوړلي در نس يي ايله کړم .

د تنګسي مسلمانان

پيرک وايي که دي پياد دي يو وخت هغه سره دوړه راغله تولو خلګو ويل چي دغه د عذاب وو قيامت علايم دي.

نو پيرک وايي په دغه ورځ زمور د کورنۍ غړو چا نفلونه کول چا تلاوت کوئ چا درودونه ويل.

ما هم يو کتاب مخ ته نيولي وو ماول خدايه ددغه کتاب په روي سره پر مور عذاب مه راوله.

يو وخت چي دوړه ودريدل، چي ومي وکتل د واده د اولي شپي کتاب مي په لاس کي ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چپک ملګرى

زما يو چپک ملګرى دي .زه يې ډېر په عذابوم.

چې خبري درته کوي ګوري هغه بل ته ګډ تاته وي.

پرون زه وو جلال اکا په بازار کې روان يو، يو چپک ملګرى راباندي پېښ سو ګډ ماته دئ ګوري جلال اکا ته.

وايي چيريي سوسته چې ورک يې زه قصداً ږغ نه کوم.

جلال اکا ورته وايي شرم وکه!

هغه بيا ګوري جلال اکا ته ماته وايي سسته اوس شناخت لا نه کوې.

جلال اکا ورته وايي سست دې پلار دي سست ته يې!

په دغه حال کې چې دوى لاس سره اچوئ ما سره ټينګ کړه .

جلال اکا ته وايم دئ چپک دئ، زما سره ګډ وو.

جلال اکا خوابدئ سو واي هر وخت ستا دلاسه زه بې عزته يم.

بخيل خلک

يو ملګرى مې په بازار کې د پرچون دوکان کوي.

ناړې وهي چې ورغلم وايي ډېر ناڅوانه يې !دا زمونږ غريبانو دربار ته نه راځې .ورته وام دغه دئ اوس راغلم.

وايي انرجي درته را واخلم که يخې اوبه؟

زه ورته وام شئ لانه خورم

پلار يې سترګه ورته ووهل وايي د پريج شيان تاوده دي

چاى وروا‌چوه.

سخت درد راغلئ..

چې چاى يې راواچولې زه هم ورولاړ سوم هغه ښه بيسکوټ مې درې داني راواخيستل ومې خوړل د چاى سره .

پلار يې غاښونه زوى ته چيچل، چې زه را ولاړ سوم خداى خبر چې څه عمل به يې ورسره کړى وي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښيار عسکر

يو ځوان پر تلاښي راوګرځوم.

وايي دا موټر داسې ځغلوي لېسنس دې ښکاره کړه.

هغه د ډاکټر نجيب د شپو د پلارتذکره راسره وه.

ورښکاره مي کړه.

وايي دا لېسنس خو جعلي دئ!

ماول ته ئې يو وار راسته ونيسه بيا ئې جعلي وو اصلي معلوم کړه.

ړانده عاشقان

د پيرک سخت طبيعت خراب وو، ورته وام هلکه ولي داسي يې؟

وايي: پر خپلو هغه تيرو کړو پښيمانه يم چې په تيرو دوو کالو کي مي کړي دي.

ورته وام په موضوع مي پوه کړه!

واي دوه کاله مي مسجان ورسره کول مينه مي ورسره درلوده، يوازي مي د ځلويښت زرو افغانيو کارډونه ورجمع کړي دي، نوم يې ستاره وه نن چې مي وليدل خره لا پر ښايسته وه .

ماول رزيله ته اوس هم بختور يې انجلۍ يا ښځه خو ده، د خلګو دا دوه يا دري کاله بعد يا نظرماد کبابي وخېژي، يا ګلو بايسکل ساز وخېژي .

فيسبوکي عاشقي داغسي وي.

د مجرد هيلي

پيرک وايي نن فساد راوسو.

ورته وايم ولي؟

واي يو توري سترګي مي وليدې، د زرنج په باډۍ کي يو دانه ناسته وه، لاس يې راته وښوروی، ما هم موټرسايکل پسې چابک کړی د سترګو اشارې مو سره کولې، ښه در ډيره پسې ولاړم يو وخت چې زرنج يو کور ته ودريدی زه هم ورته ودريدم چې ورته ومي کتل هغه د چارګل اکا زوی شيرعلي وو تور دوسمال يې پر سر اچولی وو .

راته ويل يې ول راځه غرمه به زمونږ سره تيره کړې، ماول ورک سه رزيله، نژدي وه چې په موټرسايکل مي ځان غورځولی واي .

ددې دوري ستايلونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خراب ستايلونه

د پيرک مخ پرسيدلي دي.

ورته وام ولي هلکه دا څه پيښه ده؟

يو څه ناکوجاتي يې وويلي بيا يې کيسه راته شروع کړه:

واي پرون د جمعې لمانځه ته روان يم تلوار مي دی په دغه حال کي د يو زناني سره وموښتم ما چې يې غټ وريښتان وليدل فکر مي کوی چې زنانه ده، ما ويل بخښه کوه خورجاني، چې مخ يې راواړوی يو بريتور ځوان دی غټ وريښتان يې دي.

ويل يې احمقه رزيله زه تاته خور ښکارم .

نوره کيسه يې نه راته کول، خداي خبر څه سوکان يې وهلي وو، لکچي پر وسله وال کس پيښ سوي وو.

بې معنا خبري

شيرين اکا راسره ناست دی، يو هلک تيريږي راته واي دا هلک مي سخت خوښيږي .انتيکه اننګي يې دی سخته لبان يې دي.سترګي يې وژل کوي، چې درسره سپور وي د ارغنداب يا هم پنجوايي په باغو کي ګرځي.

لس دقيقي بعد يې کشر زوی د بل صوفي سره پر موټرسايکل سپور دی ورته وام شيرين اکا دا څه وينم، واي دغه رزيل صوفي که مي ونيوي په اور يې سوځم .

ماويل ګوره شيرين اکا لس دقيقي مخکي دي د بل پر هغې خوند اخيستی اوس دي خپل عزت برباد سو، ويل يې زه مازي احمق يم.

خبره مي دا کوله خواهشات هغه وخت کنټروليږي کله چې مو بدکاري ته هوا وسوه د خپلي لور، خور يا هم زوی او ورور عزت په فکر کي راولي.

ناصالح اولاد

د پيرک دوی کوټې ته ورغلم، پيرک ته وام ټليفون دي ولي بند دي؟

واي ټليفون مي خراب دی.

واي شی چې زوړ سو يا يې کچره دانۍ ته غورځوه، يا يې در پښه لاندي کوه.

دا بغل ته يې پلار ناست وو د چمپل وار يې پر وکړی، ول ولاړ سه د احمق زو داغه عزت دي راکړی.

يا مي در پښه لاندي کوې، يا مي کچره دانۍ ته غورځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پيسو غلامان

پيرک واي ښځي دوه مذهبه خلګ سته زمونږ په ټولنه کي.

ورته وام لکه څنګه؟

واي کله چې يو غريب د انجونو شوقي وي، دوي ټول په مردګو ورته وايي .او کله چې يو پيسه داره د انجونو شوقي وي، دوی سره وايي واي دا حاجي صاحب عجبه ښه سړی دی، بس يو لږ د انجونو شوقي دي، هغه يې مونږ څه کوو.

ځان ته غټ ويل

پيرک واي زما لپاره ترټولو مايوسه کوونکي ورځ هغه وه، کله چې دوولس کلن وم، ما د مداسلم اکا لور ته د مينې په سترګه کتل، هغې راته ويل زوی جانه دغه لس روپۍ واخله د پنځو روپو ژاولي راوړه پنځه ته واخله.

د چرسيانو فکر

ياره دا چرسيان هم انتيکي کوي، په کلي کي خړي اوبه راغلي دي، ددا مانده پر غاړه ناست يم، مامد کريم راغلی راته واي خورپيه دلته په دا کثافاتو کي ګرځي درځه چې زه دي جنت ته بوزم .

ورته وام درځه، روان سو د مامد کريم دوی کوټې ته ولاړو چمن يې شين کړی دی، د چمن پر غاړه ګلان دي هلته کښينستو.

مامد کريم چای راوړې سګرټيان يې ووهل، چای مو وخوړلي، زه ورته وام زه ځم کار لرم، واي ولاکه ګام لا واخلي اوس بورا راځي هغه درباندی وينم .

زه هم حيران سوم فکر مي کوی چې دا بورا به پيری وي، نجلۍ به وي بل کوم غټ حيوان به وي؟ دري ساعته مي په انتظار تير کړه ماته واي اوس يې وخت دی په زوره ږغ مه لره.

يو ساعت مي نوره هم خاموشي اختيار کړه که ګورم يو ژړ مچ راغلی بوزهاري يې دي، پر ګلانو کښېنستی ماته واي سبحان الله بورا لس دقيقې مخکي راغله بخت دي کار کوی.

پر سترګو مي ورته توره شپه سوه ماول رزيله ددغه يوه مچ لپاره دي څلور ساعته کښينولي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړم نه چغال

پيرک واي يو نفر په کوڅه کي کش وش روان دي، زه ورته وام هلکه څوک يې؟

واي مور اوس نوي رابار سوي يو،.

ورته وام نوم دي چيش دی.

واي نوم مي لړم خنجري دي.

برچه يي په ګنډه وهلي ده واي دغه مي انتخابي نښان دي .

تازه د پلچرخي د زندان څخه رايله سوی يم، دري مړي مي کړي وه .

په دغه حال کي د واده ټکان وسوه.

ما وځغستل خنجري زما در مخه وځغستل، د شيرمامد کاکو په کور ننوتی، د ها خوا يې د کوره په لغتو وو سوکانو راوايستی، شيرمامد ورته واي څوک يي د احمق زو چې په کور راننوتې، دی ورته واي لړم خنجري يم دلته ټکان وسوه.

هغه ول د احمق زو دا خو لا خنجري هم يي چې داسي بي ننګه يې .

شيرمامد کاکو ول پيرکه ته دا خنجري وګوره څومره زړه ور دي بدماشي دده څخه زده کړه.

زوړ ګنهګار

تازه ګل اکا ته وام تاته چيش سکون درکوي، فکر مي کوی چې دی به ووايي چې د جماعت لمونځ د مولوي ياسين يا ابوالفيض نصيحتونه،

يا هم د مور او پلار غيږ او يا هم د هغو خدمت.

دی احمق راته واي شني چای او صندل، د کوټې پای د زرسانګي او ګلنار بيګمي غزلي او د يار محمد اکا د زوی پر ځنګون باندي سر.

ځيني زاړه سوه سړي نه سوه.

چې دغه زاړه ګنهګاره ورک نه سي ټولنه مو نه اصلاح کيږي .

د وطن نه، د سپيو عاشقان

جلال اکا ته وام هغه کم غم وو ستا په ژوند کي، چې ته يې ډير مايوسه کړې؟

فکر مي کوی چې دی به راته ووايې چې د مور او پلار غم يا هم د هيواد غم.

دی رزيل راته وايي ترټولو ډير غمجن حالت او غمجنه ورځ مي هغه وه، کله چې هغه زما قمرغاړی سپی مړ سو، د هغې ورځې څخه مي بيا ولاکه په سګواني کي جګ کتلی دی، نه مي ولاکه ميدان ګټلی دی، زه يې د عمر لپاره مات کړم .

ځينو ته بيا سپی تر مور پلار او وطن هم ورټېر وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بد کار فخر کول

زه ، پیرک او کبیر پرون یو ځای میلمانه وو، کور والا راته واي دباندي یخ دي دننه بیده سئ، مور ویل سمده، چې کوټې ته ولاړو پریوتو ګروپ مړ سو په دغه وخت کي د یوه ځخه باد پري سو، ما ږغ کړه ماول دا کم سست واچوی؟

پیرک ږغ کړه وایي ما واچوی دغه ځیګر ، ځان یې وټکوی .

په دغه حال کي د کور خاوند ځیراغ ولګوی واي کم ځیګر، پیرک سر په توس کي پټ کړی درسهاره یې سر نه دی لځ کړی سهار د اذانو سره وتلی وو.

پیرک فکر کوی چې یوازي مور ملګري یو بل ځوک نسته هغه کور والا هم دلي پروت وو.

د مور لپاره سم زوی هم مریض وي

د پیرک دوی کره ورغلم دروازه مي وروټکول، مور یې راووتل ورته وام موري پیرک چیري دی؟ واي هغه سخت مریض دی، دوې ډوډۍ ځلور ایشیدلي هګي او یو څه میوه یې وخوړل بیده سو .

ورته وام موري خوراک یې ندی کړی، واي هو داسي مي خوا په بده ده مړ نه سي .

ماول دا خبیث خو لا مریض دی، کنې انسانان یې خوړل.

د زور مسلمانان

د یو نفر سره مي د پیسو حساب وو، ورته وام حاجي صاحب هغه زما پیسې راکړه، واي نه یې درکوم لاس دي خلاص توره دي تیره.

وام مه کوه حاجي صاحب بیا به ارمان وکړي.

پوښتنه یې وکړه هلکه ته ځوک یې؟

ماویل د قومندان خوریي یم کرار یې وخندل په جیب یې لاس چخ کړ پیسې یې راکړي .

ویل یې زمور ماما یې کنې ژر مي نه درکولي.

چې پیسې چې مي حصول کړي ومي ویل حاجي صاحب تاسي د خدای ځخه نه بیریږئ د زورور او یا هم واکدار ځخه بیریږئ، زه د قومندان هیڅ نه یم یو غریب سړي یم.

بد بد یې راته وکتل ول ورک سه رزیله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل شرمول

د جلال اکا کره میلمانه یو، د جلال اکا زوم هم راغلی دي په میلمستیا، جلال اکا غواړي چې پر خپل زوم ګپه وکړي کم یې راولي، خپلو لمسیانو ته وایي په تاسو کي کم یو د حمار زوی دي.؟

د جلال اکا کوچنی زوی راوغورځیدی واي زه د حمار زوی یم .

مور ګردو سره وخندل جلال په شرمو وشرمیدي .

همیشه د بل د بیعزتي هڅه مه کوئ کني خپله به بیعزته سئ.

د ټولني خرافات

یو ملګري ته وام په دې نړۍ کي ستا د خوښي ځاي کوم یو دي.؟

فکر مي وکړي چې دی به راته ووایي چې جماعت یا د مور غیږ.

دئ احمق راته واي تشناب دي .

فیسبوکي عاشق دي.

بهرني لفظونه کارول

جلال اکا ته وام دا شاه ولي کاکو سخت ده حمار عادتونه لري.

جلال اکا راته واي زما پلار دي خداي د ټول مسلمه امت سره وبخښي زما د پلار هم زیات عادتونه د شاه ولي کاکو وه، زه چې شاه ولي کاکو وویئم د خپل پلار مینه مي په ماته سي.

دی رزیل چې وای دا حمار یو ښه سړي ته وایي.

د بل په غم خوشحالي

د یو نفر مور مړه وه ټلیفون یې راوکړي ویل یې نن یې ختم دي خاماخا راسئ، ما ویل سمده .

زه وو پیرک ورغلو دعاوي ، او ختمونه وسوه کله چې د ډوډۍ وخت سو، سترخوان هوار سو، پیرک ماته مخ راواړوی وایي سخته روبه ډوډۍ ده، خداي دي یې پلار هم مړ کړي چې بیا یې ووهو.

زه پیرک ته سترګي وهم چې برغ مه لره دا بغل ته ناست کس یې زوی دي، پیرک بیا ووایي.

اخر یې د زوی حوصله ختمه سوه وای ولي داسي کوي د یوه نس ډوډۍ لپاره مي پلار را وژني ډوډۍ به مفته درباندي وخورم ښیراوي مه کوه.

دغه پیرک د احمق زوی زه په شرمو وشرمولم .

ځیني د خیرات لپاره خلګو ته د مرګ دعاوي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېڅايه شک

مد اشم ټليفون کوي، پيرک بغل ته نژدي ورغلی غوږ يې ورته ونيوئ، وايي اخ سخته نازک اواز يې دي، ځنګه اندامونه به يې وي، ناځوانه ښه ښه شيان يوازي استعمالوي موږ ته ست لا نه کوي، دغه يې انډيوالي د بازار رنډی ده، دی يې موږ ته نمبر نه راکوي .

مداشم چې ټليفون خلاص کړي مخ يې بد ونيوی خواشينی کښينستی.

پيرک ورته واي زويه د يوه نمبر مي درته وويل خوابدی سوي، ډير ناځوانه يې.

مداشم ورته واي واخله دغه نمبر پيرک وخندل ژر ژر يې نمبر په ټليفون کي ووهی .مداشم ورته وويل دغه نمبر زما د مايني دي که ټليفون ورکوي که يې نه ورکوې نور ستا کار دي.!

مداشم وويل که يو چا د خپل فاميل د يوه غړي سره ټليفون کوی، تاسي فکر کوئ چې مردګو دی يا هم د رنډی سره ټليفون کوي.

خاموشي اختيار سوه پيرک وويل در ما فسد او کمزوري انسان نسته.

بد هر ځای بد وي

زه وو پيرک روان وو، په بازار کي د يو لغړزني او صوفي سره جنګ وو، چې ور وګرځېدو پيرک هغه لغړزنی د شا د خوا ټينګ په غيږ کي ونيوی، ورته وايي ته خو سم ابداره ځوان يې د ناکي احمق سره دي جنګ دی، صوفي پيرک ته ول رزيله ده ته څه نه وايم تا ولاکه پريږدم.

کهاله خلګ

زه چې به د شپې بيدېدم د اوبو غټ ګيلاس به مي ډک سر ته کښودی، يو څه نامرده يم د شپې مي د لاسه نه کيږي چې د خوبه راکښښنم ګيلاس ډک کړم، پرون چې پريوتم ګيلاس مي ډک کړی وو، د شپې داسي ټينګ تږی سوم، که فکر مو وي چې سړی د خوبه راکښيني اوبه خورا ښه خوند کوي

چې راکښښنستم اوبه مي داغسي پر سر پورته کړي، کله چې ګيلاس وچ سو شونډانو ته مي يو شی راورسيدی، چې ځيراغ مي پر ولګوی موږک ورلويدلی دی، دلي کي مړ دی ښه خيشت يې هم خوړلی دی، ګرده ورځ مي خوا راګرځيدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخبره او مغروره خلګ

کت فرانسوی يې په پښو وو، ګز او بر روان وو، ریکارټ صدرۍ يې اغوښتي وه، په غلطي کې ورځخه وموښتم ما ویل بخښه کوه وروره.

بد بد يې وکتلووايي ته ما پيژني؟

سخت درد راغلئ، ما ویل هو د سوست عبدل زوی يې، پلار دي په هلکوانو پسي داسي ګرځيدی لکه په دوښمن پسي.

خلګو پر وخندل.

نو ماول احمقه تا دغه خبري ته مجبوره کړم.

مختلفي ژبي

د دوو وردګو سره جنجال وو، يوه ورته ویل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، بل ورته ویل د ګوز خانه تا ورخرابه کړه، پيرک ویل دا څه بي عقلان خلګ دي پر ګوز يې سره جنجال دي شرميږي هم نه، ماول رزيله دوی ګاز ته ګوز وايي.

بيغيرته شوقيان

د جلال اکا سره ناست وم کوچنی لمسی يې راغلی ورته ویل يې نيکه جانه انا وايي دوه سوه افغانۍ راکړه زه چپلکي په رانيسم، په کوچني پسي يې ډبره وغورځول ويي ویل ځي د خره زامنو په هغه ډيرو فرمايشو روپۍ لا نه لرم.

شل دقيقي بعد يې زوی ته دري سوه افغاني ورکړي ول ورسه سپي ته غوښي په راوړه، ماته يې مخ راواړوی ویل يې را روانه جمعه سګواني ده چې ومي نه شرموي.

ماول احمقه کور والا دي شرموي سپی نه.

د جنت شوقيان

تل به يې ویل د شهادت د مرګ ډير ارمان لرم، هغه شعر به يې هم زيات اوريدي .

د شهادت خوږې مرمۍ په انتظار يمه ستا.

کډه به وړم له زندګۍ په انتظار يمه ستا.

کله چې د واده ټکان وسوه په تشناب کې پټ سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تربيې ماشومان

بېخي ډير مي وخندل، زه وو پيرک په کوڅه کي روان يو، يو څو کوچنيان په يو ليوني پسي ځغلي او ډبري پسي غورځوي، پيرک کوچنيانو ته وخښمېدی ورته واي که ستاسي پلار پر دغسي حالت وي يو څوک يې په ډبرو ولي ستاسي غبرګون به څه وي.؟

په دا کوچنيانو کي يو خورا رزيل وو، ورته واي نو دی ستا پلار دی چې داسي خوا په بدوي.

ګردو کوچنيانو زما په شمول پر پيرک وخندل، پيرک ته درد ورغلی په کوچنيانو پسي يې ډبري وغورځولي ، ول تاسي ټول د احمق زامن ياست.

فيسبوکي اتلان

پر ځای ټاکنه، د ويار ځای دي ماما يا کاکا يا اکا مي په پلاني ځای کي په دنده وګمارل سو، حقيقت هم د ماما په پوه او وړتيا کي شک نسته.

ماما به يې نو دردا څټه خر وي، يا به واسطي او يا به هم پيسو دغه ځای ته راوستلی وي.

ناکاره مشران

د جلال اکا کوټې ته ورغلم، يو بل سپين ږيری هم ورسره ناست دی.

در سلام عليکم وروسته يې چاي راواچولي، دوی خپله کيسه بيرته شروع کړه.

هغه بل سپين ږيری جلال اکا ته واي بېخي پر ليوني ځواني وو، سخت مي ارمان دی ولا دا ټوله ميدان به په ښايسته وو.

زه سخت وارخطا سوم، وام خدای دي يې وبخښي خدای دي جنت الفردوس ورنصيب کړي، دا څوک وو چې ټول ميدان به ښايسته وو غيرباز وو که اتن باز وو.؟

سپين ږيري خبيث واي زما سپی وو پرون مړ سو.

پر جلال اکا مي مخ راواړوی ماول زه داغسي رزيل يم چې تاسي رزيلانو ته راځم، په ما مو سپي ته دونده دوعاوي وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي علمي او بيسوادي

پيرک راته واي چيري تللي وي؟

ورته وام تللي وم بيت الخلا ته.

واي رب دي د هر مسلمان نصيب وکړي بيت الخلا ته.

بيت الخلا په عربي کي تشناب ته وايي.

دی چې واي بيت الخلا يو مقدس ځای ته وايي.

وينه راکړه

پيرک واي د شپې بيده يم ناري دي، يو واي وينه راکړه بل واي بام ته راوخيژه.

د زړه مي درب چې خدايه کور ته غله راوښتی دي څه مشکيل دي.

خو خير په بد حالت کي ور ووتم په کوټه کي ناري دي چې ورغلم ورونه مي په کوټه کي پاپچي ګيم کوي.

ماول ورک سئ د احمق زامنو پر ما مو يو مرګ تير کړي.

د هلکانو مريدان

پيرک وايي سره غرمه ده هوا ګرمه ده، د والسوالۍ څخه ليري تللي يم، يو ساعت ودرېدم هيڅوک موټر نه راته دروي، آخر مي دوسمال پر سر وپيچي ځان مي د کشر هلک رکم جوړ کړی، که ګورم يو فيلډر موټر راغلی چې دا لاس مي ورکړی داسي بريک يې پر ووهی هسي يې نه کړی چپه.

خو خير وروختم هنداره يې زما خواته سمه کړه، پر لاري يې انرجي هم راته راواخيستل، کله چې مي ورته وويل چې زما ځای راورسيدی ما دلته کښته کړه.

ويل يې ګام لا ولاکه واخلي نن زما مېلمه يې.

ما مخ ورښکاره کړی، ويل يې رزيله ژر کښته سه وخت دي راضايع کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځان صفت

د جمعې په ورځ مو ډوډۍ کړې وه، یاران وایي آشپزي به څوک وکړي ما ویل تر ما بل ښه آشپز نسته.

کله چې مې دېګ شروع کړئ، د مالګې پر ځای مې پوډري صابون وراچولي دی، دیګ ځک راپورته کړ، چې فکر مې ووهی ماول کار خرابیږي، دوی ته ماول یارانو ماته کار راپیښ سو زه ولاړم.

دا بله ورځ چې مې ولیدل خوابدي وه یو وو نیم.

کورنی نزاکت

پیرک واي د پلار ورځ مې په دا خاطر نه ولمانځل!

ځکه چې په دا ورځ زه پلار بندي کړي وم.

بي نزاکته خلګ

پیرک زهیر ناست دی! راته وایي دا څو ورځي کیږي سم کارونه مو چپه روان دي!

ورته وایم صبر وکړه د پیسو تاوان مشکیل نه لري چې ورور دي د ټکر څخه روغ ووتي.

واي یا هغه نه ښییم ، ورته وام خیر پروا نه لري د پلار مریضي به دي هم خداي ښه کړي صحت به پیدا کړي ..

واي یا وروره هغه هم نه ښییم .

وام ښه ته څوک ښیي؟

واي کشر وراره ته مي مسج وکړئ، څو ښکنځله مي ورته وکړه چې ومي کتل د هغي خوا مسج راغلي ول د سپي زو چې په ژوند په مخه رانسي چې ومي کتل د وراره پر ځای مي د خان ګل اکا مشري میرمني ته مسج کړي وو.

اوس نو دغه ته ولاړ یم چې ځان وژنه وکړم.

د احمق پلار مریض دي هغه مشکیل نه بولي د ورور لاس یې مات دي هغه مشکیل نه بولي .

څو چمپله مي وویشتي ولاړیره ما ویل د نا اهله زو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله يې عاشقان

هلک: جان زه مړ کيږم!

نجلۍ: هيله کوم مه مړ کيږه،

يو دانه کارډ راواستوه.

بيا مړ سه!

د کور نامې

پيرک واي په هغه ورځ ځان بيخي احمق راته معلوميږي!

کله چې د کور په سودا کې يوه روپۍ هم راپاته نه سي.

او ملګري راته ووايي چې ظالمه مزي تا وکړي.

اوسنۍ حالت

پيرک واي هغه وخت ډير مايوسه سوم.

کله چې مي پلار د جيبه د پيسو بسته راوکښه زما تمه وه چې ښه ډيره خرچه به درکړي. بريانې مي په سوچ کې راوستل پر شونډانو مي ژبه تيره کړه ..

خو پلار مي پيسې حساب کړي جيب ته يې ورواچولي .

ول دده څه وو څه بيخي ګراني سوه.

ماته يې مخ راواړوئ ويل ډير احتياط به کوئ حالت خراب دي چې په اوبو شپه تيريږي، تيروي يې خو پيسې مه مصرفوئ!

خراب فکرونه

د جمهوريت په شپو کې يو ګل خان راوښتی وو افغانستان ته، عسکر ورته ويل راشوه سه تلاشي راکړه.

ګل خان ورته ول بيخاره تلاشي راکې وکه!

زه هم ولاکه داسې خاص مسلمان يم.

ده کوسچيزن دا فکر کوي چې دوي کافران دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نالیدلي عاشق

د فیسبوک عاشقی داسي ده لکه لاټری.

ته به شاپیري غواړي هغه منګل درته راووزي.

احمق کوربه

یو میلمه راغلی وو،

د بیچاره څخه باد پري سو , پیرک پر را ږغ کړه ویل نوشیجان بیخي ډیر مو وخندل .

ما ویل احمقه خو ته وا روش یې وخوړئ.

روژې ته چم

د پیرک نیکه په روژه کي ډیر تږي وو.

لمسیانو ته یې ویل چي تاسي ماته په زوره په خوله کي اوبه را واچوئ زه به یې چیښم. لمسیانو یې همداسي وکړه.

نیکه یې ناري وهلي چي خدایه ته خو مي ویني د ظالم سره هیڅ نه کیږي .

بي نزاکته اولاد

پلار: زویه ته خو به نه تږی کیږي په روژه کي؟

زه خو نن سخت تږي وم.

زوی: یا بابا دا دلګي په ما کي نسته .

د جنګونو شوقیان

جلال اکا وایي: زه وو زوي مي نن په بازار کي روان وو.

د یو چا سره مو جنجال سو لنډه یې دغه چي جنګ مو سو.

اخ وو ډب شروع سو ، رش جوړ سو.

تر ډیرو سوکانو او لغتو وروسته چي مي وکتل کس تبنتیدلي دي ، زوی ته مي سوکان وو لغتي کش کړي دي د پزي څخه یې ویني بهیږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ رهبران

واي زمونږ او ستاسي د وطن يو مشر د بل چاسره ټليفون کوي!

داسي يې نه سوه ورته ويلای چي دادي

د دارالمعلمين مخ ته ولاړ يم،

ويل يې دادي د رب العلمين وه مخ ته ولاړ يم.

د پلار بي عزتي

جلال اکا واي ددي دوري په زامنو کي ډير ارموني هم خيژي.

ورته وام تر څه پوري دي وويل؟

وايي ماخستن په تشناب کي ناست يم زامن مي يو هغه بل ته واي ورسه دروازه وټړه.

دا يوه پر را ږغ کړه وايي چي هر يو دروازه ټړي څه وو څه يې خو خير زه راووتم ورغلم دروازه مي وټړل.

چي سترخوان هوار سو دوي به يوه بل ته سترګه ووهل وبه يې خندل ويل هغه خبره ده.

واي اوس ته ووايه ارموني دي که نه دي؟

ما ويل ارموني لا پر ښه دي.

په ځان کي خاريان

پرون د جماعت څخه راووتم

اخترګل اکا او يو څو نور ځوانان سره ناست دي.

زه چي ورته راغلم وايم سخته دوړي شروع دي لنده مځکه دوړي کوي.

اخترګل اکا وخښميدی وايي د دوړن او درواغجن څه وو څه.

زه ورته وام دوړي خونو دي، د مني موسم داغسي دي .يو ګوړئ باران وي بل ګورئ دوړي وي..

اخترګل اکا غلي او مايوسه کښېنستي مځکه يې ګرول .

اخترګل اکا چي ولاړي هلکوانو په خندا شروع وکړه..

ورته وايم څه کيسه وه واي داسي خره درواغ يې شروع کړي وه.

ما ويل زما ولاکه دا خبيث ته فکر لا وو .

درواغجن خلګ خپله په ځان کي شکمن وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تشناب او ټليفون

پيرک وايي: مينه کي ډير جنجالونه سته، په تشناب ننوتم.

د جانو سره مي ميده ميده وايسونه شروع کړه.

لس دقيقي بعد دروازه يو سپين ږيري راوټکول

ويل د احمق زو.

دا تشناب دی د چای جواب ځای دی د مردګوی د فتر نه دی.

راوزې که دروازه در ماته کړم!

په پرتاګه کي راڅخه کيږي دا نيم ساعت کيږي درته ولاړ يم ته د خره زوی سر نه خلاصوي.

زمونږ رواجونه

پيرک وايي مونږ دلته لا بدبخته يو،

په پنجابيانو يا هزاره ګانو کي چې د يوه څخه باد پري سي ، دا نور يې تشويق کړي.

ماشالا، نوشيجاني تو .

او په پښتنو کي که يو بېچاره په ختا کي واچوئ.

دا نور يې ډرامه کړي

د هغه کس لمسي ته لا پيغور ورکوي.

د پيرک څخه په باندار کي ولويدئ.

ساده خلک

يو وطندار کور ته د ګريسو دبلئ وړی وو.

مور يې هګي کي ماتي کړي وې.

ويل زوي دي مړ نه سه څنګه ښه د غوا غوړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ځيني لهجې

د پيرک نيکه مريض وو.

ورونو يې دا يوه ورور ته وويل چې ته ورسه ډاکټر راوله.

دئ چې ډاکټر ته ورغلي هغه ورته ويل څه مشکيل دی؟

ددې پر ځای چې ويلي يې واي نيکه جان لږ مريض دی.

ويل نور خير وو خيريت دی نيکه لږ سره ګوزک دي.

زموږ روان حالت

پر يو ديوال يې ليکلي وه:

سالم عقل په سالم بدن کي دی.

ددې ليکني څخه شل متره ليرې، د کوکنارو کښت وو.

د ښځو نومان

دا ښځې هم ښې پسنديانې دي.

چې په کور کي ناشولټه وو بدرنګه وي

دوی د ښايسته آغا نوم پر ايښي وي.

ددې دورې مينان

دوکانداره يو ښېغمه زړه په څو دئ؟

وزه د نا اهله زو.

دلته زړونه نه لري او دلبند خرڅېږي.

بې نزاکته دوکاندار

عجبه خره انسانان دي.

يو د ټوکرانو دوکان ته ورغلم

ښه به يې لاس د ځيګر څخه کښته په دغه ځای

ووهئ ويل حجانې تر دغه ارزانه شی ولاکه په ګرده ښار کي پيدا کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسني او پخواني دوولس کلن

د اوس وخت دوولس کلن غواړي چې انجلي لاس ته راوړي.

زمونږ د وخت د دوولس کلنو لپاره دغه ډيره غټه خبره وه ، چې کله به ميلمه ولاړ سو.

مونږ به پر چاکليټو موقع ووهل.

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library